

Tere,

oleme saanud kohtuda puudega inimesi esindavate allorganisatsioonide esindajatega. Kohtumiste eesmärk oli rääkida puudega inimestele suunatud hoolekandeteenuste tuleviku plaanidest ja hetkeprobleemidest. Kuid paraku selge on ka see, et ka hoolekandelise tegevuse võimalused on seotud meie riigi raske majandusliku olukorraga.

Oma ettekannetes andsin ma teada, et täisealistele puudega inimestele on rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks sellel aastal eelarves rahalisi vahendeid tunduvalt vähem võrreldes sellega, millises ulatuses eelmisel aastal teenust osutati.

Selleks, et ennetada võimalikku pahameelt ja rahulolematust teadmatuse pärast, siis püüame veel kord anda ülevaate, et sellel aastal on teenuse osutajatega sõlmitud 24 miljoni krooni eest vähem lepinguid kui eelmisel aastal teenuseid osutati. See tähendab seda, et võivad kasvada teenusele saamise järjekorrad ja teenuse osutajad võivad varsti anda teada, et neil ei ole vahendeid teenust osutada. Samas püüame me siiski liikuda selle poole, et rehabilitatsiooniteenusele jõuaksid ikka need puudega inimesed kellele rehabilitatsiooniteenus saab abiks olla tööle saamise toetamisel ja iseseisva toimetuleku parandamisel ja loomulikult need inimesed, kes vajavad teisi toetavaid teenuseid (raviteenuseid, hooldusteenuseid, KOV tugiteenuseid jne) jõuaksid neile vajaliku ja tulemusliku abini. Eesmärk on kindlasti selles, et igale abivajajale abi osutamine õigest kohast, õigel ajal ja vastavalt vajadusele. Seega ei saa võtta ainukeseks mõõdupuuks rehabilitatsiooniteenuse saajate arvu, eelarve mahtusid vaid ikka vajadustepõhisust ja teenuse tulemuslikkust.

Taustaks:

Riigieelarvest on rahalisi vahendeid 2009.aastaks eraldatud sama palju kui 2008.aastal. Miks siis selline probleem, et teenuse osutamiseks ikka vähe vahendeid? See tähendab, et eelmisel aastal saime kasutada 2007.a kasutamata vahendeid, (mis tekkisid 2007 lõpus saadud lisaeelarve toel), aga 2009.aastal ei ole meil enam jääke e lisavahendeid.

Sotsiaalkindlustusamet on teenuse osutajatega sõlminud 2009.a halduslepingud sellistes jaotustes, mis peab tagama võimalikult ühtlase teenuse osutamise regiooniti, puudeliigiti (liikumispuudega, psüühikahäirega, nägemispuudega, somaatilistest haigustest põhjustatud puuded jne) ja vanusegruppe (tööealised ja eakad) arvestades. Kindlasti vaatab SKA kvartaalselt üle, kuidas on teenuse osutajatel teenuse osutamiseks vahendeid kulunud, kas on aasta jooksul vaja teha ümberjagamist, et raha lisada sinna, kus teenuse vajadus kõige suurem.

2008.a osutati rehabilitatsiooniteenust ligi 95 miljoni krooni eest sh

- lastele ligi 28 milj eest
- täisealistele isikutele ligi 66 miljoni eest, sh psüühikahäirega isikutele 17,4 milj ja puudega täisealistele 47,8 miljoni eest.

2009.aastaks on rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks vahendeid kokku 84 miljonit krooni

Lastele rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks eraldati 2009. riigieelarvest 25 miljonit ja sinna juurde lisandub 17 milj 2008 a kasutamata jäänud vahenditest, mis tõsteti üle 2009.aastale, mis tähendab, et kokku on laste rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks 42 miljonit. Halduslepingutega on teenuse osutajatele kinnitatud enamuses teenuse

osutaja poolt taotletud summad. Mis tähendab, et laste rehabilitatsiooniteenuse osutamine peab olema osutajate jõudlusega kaetud.

Täisealistele on rehabilitatsiooniteenuse osutamiseks 42 miljonit. Halduslepingutega on kaetud teenuse osutamine täisealistele puudega inimestele 26,8 milj ja psüühikahäirega isikutele ligi 13 milj. mahus. See oli ülevaade hetkeolukorrast.

Meie edaspidine plaan on jätkuvalt teha koostööd puudega inimesi esindavate organisatsioonidega, et arendada rehabilitatsiooniteenuse süsteemi regulatsiooni.

Pakun välja, et vahemikus 13-17 aprill võiks kohtuda meie majas, et rääkida rehabilitatsiooniteenusele õigustatud isikute välja selekteerimist, kuidas eelnevalt hinnata, kas isikut saab aidata rehabilitatsiooniteenus. Selleks võtame ette PITRA raames väljatöötatud kriteeriumid ja vaatame, kuidas erinevate puudeliikide puhul need kriteeriumid on hinnatavad. Enne kohtumist saadan kindlasti materjalid ette. Minu arvates võiks kohtumine toimuda väikses, kuid konstruktiivses töögrupis, näiteks 6-7 esindajat. See võiks olla sama, mis puudega inimeste koostöönõukogu või siis eraldiseisev tööühm. Peaasi, et oleksid esindatud näiteks liikumispuudega inimesed, nägemis- ja kuulmispuudega inimesed, psüühikahäirega inimesed (sh vaimupuudega inimesed ja kindlasti laste esindaja).

Nüüd minu palve, kas te saate aidata kokku kutsuda või soovitada esindajaid, keda kohtumisele kutsuda.

Parimate tervitustega ja lugupidamisega

Marina Runno

marina.runno@sm.ee